

Odin 3

Slová,
ktoré
overil
čas

*Slová,
ktoré overil
čas*

Odin 3

ISBN 978 - 80 - 8214 - 091 - 3

Copyright © Odin 3, 2022

Odin 3

Rodina

1.

Mali by sme sa starať o pocity.
Nielen o tie svoje, ale hlavne o partnerove.

Mali by sme sa zaujímať o to,
ako sa druhý cíti.

Komunikovať s ním čo najviac,
nie až keď je neskoro.

A rovnako pozorne
by sme sa mali usilovať o to,
aby bol po našom boku v pohode.

Aby sa cítil dobre.

V jeho záujme a aj v tom našom.
V tom je krása fungujúceho partnerstva.

Sadni si...

Rozprávaj...

Zdôver sa, čo ťa trápi...

Pod' sa poprechádzať...

Odpočíň si...

Ak chceš byť sám, povedz...

Ja tu vždy na teba počkám.

Vždy som tu pre teba.
Dôveru budujú, rovnako ako zabíjajú,
maličkosti...

Odin

2.

Pre matky, ktoré dali život deťom,
ktoré už nikdy neuvidia.

Pre matky, ktoré prišli o svoje deti
počas tých vzácných deviatich mesiacov.

Pre tie, ktoré nikdy neuvidia rásť
svojich anjelikov tu, na zemi,
ale snáď, jedného dňa,
ich budú môcť stretnúť v nebi.

Pre matky, ktoré dokážu celú noc držať
svoje choré, plačúce deti na rukách
hovoriac im:

„To je v poriadku zlatko,
mama je tu s tebou“.

Píšem to mamám, ktoré prežívajú
tú najväčšiu bolesť v srdci.

Píšem a myšlienky mi lietajú v hlave
ako krdeľ splašených vtákov.

Cítim tú bolesť, pretože viem, ako to bolí.

Vnímam tú bezradnosť.

Počujem tú strašnú otázku:

„Prečo práve moje dieťa?“
Neviem pomôcť, neviem podať ruku,
ktorá zachráni.
Viem len pohladať slovom a objať ním.
Poslať im všetkým a zároveň každej zvlášť
nádej a myšlienku,
že všetko je tak, ako má byť.
Že to ich dieťaťko, ich malý anjelič,
tu mal byť iba chvíľu.
Z nejakých dôvodov si vybral
taký krátky čas na spoločnú cestu.
Ale vybral si práve Vás.
Neviem a netuším, prečo je to tak.
Ale cítim, že to máme prijať
a pokúsiť sa s tým zmieriť.
Áno, je to ťažké,
boľavé a zdrvujúce.
Ale pre niečo sa to deje.
Možno to má byť pre nás cesta,
ktorá nám ukáže, čo máme zmeniť,
čo napraviť...

Ale možno nám tá ukrutná bolesť
má ukázať,
na čo sme zabudli
a ku čomu sa máme vrátiť.
Možno to je úlohou tých malých anjelikov,
ktorí nás sprevádzajú iba chvíľu
a potom odchádzajú,
aby nám ukázali,
čo je láska...

Odin

3.

Čas neúprosne beží a odpočítava život
a roky každému z nás.

Sme deti, dospievame, sme dospelí,
starneme.

Máme svoje roky.

Snáď v histórii každej rodiny
prichádza čas,

keď sa tieto roky stretnú,
prekrývajú sa a vtedy sa z tých,
ktorí boli niekedy deťmi,
stávajú rodičia svojich rodičov.

Nastane čas, keď rodičia zostarnú,
spomalia, pohybujú sa ako v hmle.
Potrebujú ruku, ktorej by sa chytili
a mohli sa na ňu spoľahnúť.

Presne tak, ako ste sa vy držali ich,
keď ste boli malí a báli ste sa byť sami.
Postupne slabnú, nestačia s dychom,
ledva vstanú zo svojho miesta.

Hoci v minulosti niekedy prikazovali
a nariaďovali, tak dnes len povzdychnú
a pohľadom hľadajú, kde sú dvere alebo
okno a každá chodba je teraz ďaleko.
Tak ako boli predtým ochotní a pracovití,
dnes si nevedia obliecť svoje šaty
a nepamätajú si lieky.

A my, ako deti nemôžeme urobiť nič iné,
iba akceptovať, že už teraz sme za tento
ich život zodpovední my.

Že život, ktorý nás splodil,
teraz závisí od nášho života.

Možno, že staroba otca a matky
je naše posledné učenie.

Príležitosť vrátiť starostlivosť a lásku,
ktorú nám poskytovali po celé desaťročia.

Šťastné sú deti, ktoré sú rodičmi
svojich rodičov pred ich smrťou
a nešťastné tie, ktoré sa objavia
iba na pohrebe
a nehovoria s nimi každý deň.

Na túto úlohu rodičov svojich rodičov
neexistujú kurzy, školenia.
Túto úlohu musí každý nájsť vo svojom
srdci, pokiaľ nie je kamenné.
Každý rodič si totiž zaslúži na konci počuť:
„Som tu, som tu s tebou, ocko, mama!“

Odin

4.

Ak niekoho milujete,
dajte mu pocit bezpečia.

Ak niekoho milujete,
poukazujte na jeho chyby
s láskou a pochopením.

Ak niekoho milujete, snažte sa,
aby zabudol, že je nedokonalý.

Ak niekoho milujete, buďte na neho hrdí.

Ak niekoho milujete, buďte hrdí na to,
že ste s ním.

Ak niekoho milujete,
zvládnite všetky jeho nálady.

Ak niekoho milujete, nebude to ľahké.

Ak niekoho milujete,
môžete ho buď zničiť alebo ho liečiť.

Vždy sa rozhodnite liečiť...

Odin

5.

Život nie je o tom, čo ti je dané.
Je o tom, čo z neho vytvoríš.
Čo prekonáš.
Čo dosiahneš.
Toto je to, čo ho robí nádherným...

Odin

6.

Vraj bez pokory nie je život správny.
Pretože pokora je to, čo nám otvára srdce.

Vraj srdce otvára láska,
ale bez pokory lásky niet.

Na svete je veľa smútku z toho,
ako sa ľudia navzájom ku sebe správajú.

Veľa žiaľu u malých, aj veľkých.

U dospelých, aj u detí.

Dospelí si ubližujú a deti trpia.

A tie deti potom rastú s bolesťou v srdci,
pretože ich rodičia nepoznajú
pokoru a vďaku.

A tým vlastne, ani lásku.

Nechcú ju poznať,
pretože majú strach z toho,
že prídu o svoj komfort.

Radšej budú hľadať vinníka,
ako by sa mali zamyslieť nad sebou.

Radšej budú vyčítať
svojmu vyčerpanému partnerovi únavu,

ako by mu pomohli.
Čo z toho, že milujú svoje deti,
keď pred nimi ukazujú svoj nezáujem
o ich matku alebo otca.
Neuvedomujú si,
že už im viac ublížiť ani nemôžu.
Pretože dieťa nerozumie
postoju dospelých.
Nerozumie tomu,
že existuje niekto,
kto nemá rád ich mamu alebo ich otca.
Deti milujú oboch.
Rodičia sú pre nich celý svet.
A keď jeden z partnerov
tú predstavu prestane spĺňať,
zabíja lásku a vieru vo svojich deťoch.
Byť rodičom, to neznamená
iba splodiť dieťa.
Byť rodičom, to je celoživotná práca
na sebe, byť lepším, ako sme.

Byť rodičom, to znamená naučiť deti
láске a viere.
Znamená to, dať im do vienka nádej,
ktorá im raz v budúcnosti
môže zachrániť život.
Byť dobrým rodičom,
znamená snažiť sa nesklamať svoje deti.
Naučiť ich s pokorou prijať všetko,
čo život prináša.
Aj bolesť, aj radosť.
Ale hlavne prijať vieru v lásku
a zažiť to,
že mama a otec sú láskou,
nie utrpením...

Odin

7.

Medzi miliónmi ľudí
som si vybral teba, a ty mňa.
Aj bez predstavy o tom, čo nás čaká,
sme sa rozhodli riskovať
a dať jeden druhému
to najlepšie zo seba.
A pozri sa na nás teraz.
Po celom tom dlhom čase,
a po tom, čím sme si prešli,
sme stále spolu.
A to, zlatko, to nie je náhoda.
To je láska...

Odin